

GEK. SCHATJE

Voorwoord

Dit boek is geschreven met de bedoeling een steun te zijn voor vrouwen die in dezelfde positie verkeren als ik verkeerd heb. Het boek is bedoeld inzicht te verschaffen, informatie als mogelijke handvatten aan te dragen om situaties het hoofd te kunnen bieden. Het is absoluut niet de bedoeling om de vader van mijn kinderen onrecht aan te doen of in een kwaad daglicht te stellen. Mogelijk en hopelijk leidt dit boek ook tot verdere ontwikkelingen bij instanties die er bij betrokken zijn en/of kunnen zijn. Het blijkt altijd een subjectief verhaal door emoties. Het is daarom zo moeilijk er mee om te gaan, om steun te vinden en een leidraad te vinden. Deze autobiografie is opgebouwd uit een aantal beschreven situaties, samenvattingen en mail/chat berichten die mijn leven illustreren. Mijn dank gaat uit naar de instanties die mijn beeld hebben aangescherpt en mij inzicht gaven in beperkingen die zij hebben en in welke mate zij een steun kunnen geven bij geestelijke mishandeling. Ook een grote waardering gaat uit naar de ex-vriendinnen van Koen, die allen op eigen initiatief op hun zoektocht naar de waarheid met mij contact hebben gezocht. De gesprekken en mails van deze ex-vriendinnen die mij hebben laten doen groeien en waardoor ik me sterk voel. Uit privacy overwegingen zijn de namen van deze vriendinnen anoniem en onherkenbaar gemaakt. Maar vooral gaat mijn dank uit naar mijn huidige echtgenoot, welke mij op dit idee bracht en die voor mij altijd een enorme inspiratiebron, steun en toeverlaat is en dit alles mogelijk maakte.

Mijn verhaal

Inmiddels al een aantal jaren geleden, stuurde ik een mail naar een voor mij onbekende vrouw. Ik wilde graag haar vertrouwen winnen en een eerlijk antwoord op een aantal vragen, dat ik toen had. Wat ik haar toestuurde, was *mijn verhaal*.

Mijn verhaal

Toen ik Koen leerde kennen was het snel vertrouwd, intiem en gezellig. Koen is een goede prater en charmeur. Hij is innemend en ontwapenend. Het voelde als zielmaatjes en we kregen een gepassioneerde relatie. En hoewel Koen de reputatie had als vrouwenversierder had hij me overtuigd van zijn eeuwige trouw en liefde. Openhartig weerlegde hij mij al zijn verhalen wat betreft zijn vriendinnen en ontrouw. Ik hing aan zijn lippen omdat hij het zo open en begrijpelijk kon vertellen. Eigenlijk had ik toen al gewaarschuwd moeten zijn....maar helaas... ik was te goeder trouw... Al vrij snel waren we getrouwd. Tijdens mijn huwelijk met Koen waren er verscheidene dingen die ik merkwaardig, vervelend en pijnlijk vond. Een voorbeeld daaruit is, dat hij kennis maakte met mijn familie. Koen en ik waren net 2 keer bij mijn broer en zijn toenmalige vrouw op bezoek geweest voordat ze uiteindelijk in scheiding lagen. Koen kende hen dus nauwelijks. Het was een pijnlijke echtscheidingsprocedure van mijn broer, waarbij mijn broer voor korte tijd regelmatig bij Koen en mij zat. In die tijd kwam ik er achter dat alle informatie die mijn broer ons in vertrouwen vertelde, terecht kwam bij mijn broer zijn ex-vrouw. Zij maakte zodanig gebruik van die informatie dat ze mijn broer hiermee te gronde probeerde te richten. Na enige tijd kwam ik erachter dat Koen regelmatig telefonisch contact met mijn broer zijn ex-vrouw had gezocht en hij degene was die haar die informatie gaf (informatie die overigens uit zijn verband was getrokken..)Ik heb Koen toen gevraagd hiermee te stoppen en zich hier niet mee te bemoeien, daar het hun gevecht was en niet het zijne of zelfs het onze. Koen vertelde mij haar niet meer te bellen. Telkens weer kwam ik erachter dat hij haar wel belde en zelfs afspraken met haar maakte. Smeekbede van mij bleken niet te helpen. Op een dag was er zelfs een telefoontje van de ex-vrouw van mijn broer, welke Koen beantwoordde met de woorden: 'ik kan nu niet vrijuit praten want Petra is thuis...'Ik heb Koen duidelijk gemaakt dat dit niet kon in een relatie, althans dat ik dit niet zo wilde. Ik voelde me niet serieus genomen en vond dat Koen en ik geen team vormden. Bovendien vond ik dat hij bezig was mijn broer het leven zuur te maken. Weer had Koen beterschap beloofd... Kortom... jaren later is het contact tussen de ex-vrouw en Koen uiteindelijk zelfs geëindigd met een worsteling tussen Koen en mij waarbij mijn T-shirt kapot scheurde, om het telefoonnummer van mijn broers ex-vrouw te bemachtigen. Een worsteling welke ik overigens heb gewonnen... niet omdat ik meer kracht had, maar omdat ik

het telefoonnummer van haar wat op een papiertje stond, had opgegeten... Verder zijn er nog wat meer dingen voorgevallen in de periode dat we amper een jaar getrouwd waren... Zoals een telefoontje wat ik beantwoordde, waarbij door ene Miriam naar Koen werd gevraagd. Ik heb Koen aan de telefoon gegeven en hoorde haar zeggen dat ze elkaar hadden ontmoet in een kroeg. Koen kon gewoon rustig met zijn vrienden op stap terwijl ik thuis zat, waarbij hij het telefoonnummer had gegeven wat ze maar een keer moest bellen.... Koen ontkende in alle toonaarden... en ik geloofde hem maar al te graag. Koen en ik besloten dat we graag een kind wilden. Ik raakte zwanger. Toen ik rond de 6 a 7 maanden zwanger was, bedacht Koen zich. Hij vertelde toch eigenlijk geen kinderen te willen. Huilbuien volgden. Ik voelde me erg ongelukkig met mijn enorme buik. Zelf wilde ik dit kindje graag en voelde me door zijn reactie erg in de steek gelaten. Ik troostte mijn ongeborn kind door over mijn buik te wrijven en met de woorden dat ze door mij wel zeer gewenst was. Koen vond het allemaal niets en was zelfs hierdoor zo gefrustreerd dat hij me tijdens een wandeling, door een etalage ruit van een winkel probeerde te duwen. Ik dacht dat ik me vergiste. We kregen onze dochter Sam. Koen bleek heel trots op onze dochter. Later raakte ik zwanger van onze tweede die met zeventien weken zwangerschap, helemaal fout ging en moest worden weggehaald. Verdriet, vooral van mijn kant. Koen wilde eigenlijk toch geen tweede, vertelde hij. Weer voelde ik me in de steek gelaten maar we legden onze ruzies weer bij. Koen was lief en zorgzaam. Na ruim anderhalf jaar waarin ik niet zwanger mocht worden, besloot hij toch wel een tweede kind met mij te willen en ik raakte wederom zwanger. Ook hierbij had Koen later in de zwangerschap twijfels en vertelde toch geen kinderen meer te willen. Ook hiervan had ik veel verdriet. Ruzies die we hadden werden weer bijgelegd. Het leven ging door en we hadden inmiddels twee dochters samen. Periodes van boosheid, verdriet en frustratie, tot het totale gevoel van geluk wisselden elkaar af in onze relatie. Zo romantisch en liefdevol hij kon zijn, zo gemeen en onder de gordel kon hij me raken. In de laatste 2 jaren van ons huwelijk ontvouwde zich de situatie, toen Koen zijn moeder ernstig ziek werd en overleed. Samen met zijn zus, heb ik zijn moeder afgelegd en met Koen gehuild om het verlies. Begrafenis geregeld, kortom, gedaan wat mogelijk was. Kort hierna werd zijn vader ernstig ziek. Zo ziek dat hij tot vier keren toe op de intensive care heeft gelegen. Ja, op de afdeling waar ik werkzaam was, mijn afdeling dus. Ook voor Koen zijn vader heb ik gezorgd, als intensive care verpleegkundige, maar ook als zijn schoondochter. Ook hierbij heb ik tranen gelaten en Koen terzijde gestaan. Zijn vader knapte wonder boven wonder op. Hierna is Koen werkeloos geworden. En ik ben, in overleg met Koen (nog) meer gaan werken om ons financieel het hoofd boven water te kunnen houden. In verband met mijn studie psychologie had ik ondertussen internet aan laten sluiten, want dat was zoveel makkelijker als ik iets wilde opzoeken. Dit was het begin van het einde. Koen vertelde mij een paar maanden later dat hij niet dit leven wilde, dat het niet aan mij lag, maar

aan de situatie... twee kinderen, werken etc. Het was zoals hij het letterlijk zei: "niet het vijftje waarin hij wilde vissen...". Hij vertelde dat hij ontzettend veel van me hield, maar hij zag het niet meer zitten. Uren, dagen heb ik met hem erover gepraat, waarom hij het niet meer zag zitten en wat we samen hieraan zouden kunnen doen. Hij vertelde me dat ik mijn studie maar moest opgeven, regelmatig moest gaan werken en dat we dan misschien hieruit zouden kunnen komen. Verder vertelde hij dat hij nog zat met onverwerkte dingen uit het verleden... Zijn grote liefde "Lilian". Zij was de rode draad in zijn leven en een heel bijzondere vrouw. Hij wilde contact met haar zoeken en met haar praten zodat hij de vragen uit zijn verleden kon verwerken. Ik begreep het niet. Ik vond dat de tussenkomst van een andere vrouw de dingen zou compliceren.... Nadat ik er over had nagedacht zei ik hem dat hij dit mocht doen, maar NIET NU. Ik vond dat als wij zelf problemen hadden, hij zijn energie eerst in onze relatie moest stoppen en pas later dat andere kon afhandelen. Helaas.... Koen had, toen ik aan het werk was, al contact gezocht met Lilian en met haar een afspraak gemaakt om een keer te praten. Hierna is het snel bergafwaarts gegaan. Hij vertelde van zijn afspraak. Een mededeling. De adem stakte in mijn keel, maar ik bleef kalm en ik heb hem gezegd dat het dan bij die ene keer praten maar moest blijven en dat we daarna aan onze relatie zouden werken. Toen had Koen opmerkingen zoals: "Oké, ik mag maar een keer maar haar praten, dan vertrek ik hier vrijdag en kom ik zondag 's avonds weer thuis..." Of, "het praten duurt zolang, ik ga met haar uit eten...". Met een benauwde stem vertelde ik hem dat een romantisch diner een heel andere dimensie had dan problemen uitpraten... ? Ook een erg pijnlijke opmerking die Koen gemaakt had, was: "er heeft nog nooit iemand zo dicht bij me gestaan als Lilian...". Deze opmerking deed me tot in mijn ziel, pijn. Dit, terwijl hij met haar negen maanden een "aan-uit" relatie heeft gehad en met mij toen negen jaren getrouwd was. Ik heb uiteindelijk Koen verteld dat ik hier niet van gediend was en dit moest ophouden. Hij keek me aan met zijn blauwe ogen en beloofde dat hij geen contact meer zou zoeken met Lilian. Helaas.... dit bleek gelogen... Inmiddels had Koen toegang gevonden op internet "hotmail"... Hij wilde ruimte voor zichzelf en ik kreeg geen toegang tot zijn emailaccount. Hier ben ik toen even boos over geweest, maar ik dacht hem wel te begrijpen dat hij wat ruimte voor zichzelf nodig had, dus ik liet hem zijn gang gaan. Je moest elkaar toch kunnen vertrouwen? En dat deed ik... Tot het moment dat ik levensgrote foto's van mooie vrouwen op zijn PC zag staan. Mijn hart bonsde in mijn keel en ik voelde hoe het bloed naar mijn hoofd steeg. Ik probeerde uit alle macht de kalmte te bewaren toen ik vroeg wie dat waren. Hij keek me wat schaapachtig aan en vertelde me dat het vrouwen waren van een volleybalteam waar hij vroeger in gespeeld had. Ik had gezien dat er onder aan een van die foto's de naam stond van ene "Marije". Toen ben ik in zijn zakken gaan zoeken en heb inderdaad, zoals je al zou verwachten, haar naam, adres en telefoonnummer gevonden. Ook in zijn mobieltje stond haar naam en telefoonnummer. Met trillende klamme handen heb ik

toen de moed bij elkaar geraapt. Gespannen vertelde ik een collega wat ik gevonden had en vertelde dat ik het niet vertrouwde en dit wilde checken. Toen heb ik met zijn hulp, het emailaccount van Koen gekraakt, waaruit bleek dat hij met minstens vijf a zes andere vrouwen contact had gelegd en Marije een van die vrouwen was. Het bleek dat hij Marije al had ontmoet terwijl ik in de nachtdienst had gezeten. Koen heeft haar ontmoet en hierbij ons dochtertje van toen anderhalf jaar oud, meegenomen. Ik heb hem wederom gevraagd, bijna gesmeekt om hiermee te stoppen en heb hem verteld dat ik een echtscheiding aan zou vragen indien hij dit niet deed. Hij ging op zijn knieën en hij smeekte me om nog een kans. En die wilde ik hem maar al te graag geven. Ik had hoop en hield van hem. Koen gedroeg zich heel verliefd naar mij, pakte mijn hand als ik naast hem zat, was zorgzaam. Ook verzorgde hij een romantisch diner voor twee, kaarslicht, muziek en wijn. Ik verdronk in zijn ogen...Ik wilde hem graag geloven... Dus we legden zoals zo vaak, de ruzies bij. We gingen met de pinksterdagen een aantal dagen weg. Heerlijk weekend gehad waarbij Koen me nogmaals verzekerde van zijn liefde en trouw. Ik moest er niet zoveel achter zoeken, want er was niets aan de hand. We waren echter nog geen vierentwintig uren thuis of Koen had alweer contact gezocht met Marije. Maanden verstreken. Valentijnsdag kwam eraan. Kort daarna mijn verjaardag, waarin hij geen enkel cadeau voor me had, ook niet voor de kinderen om te geven.... Later, veel later ben ik erachter gekomen dat niet alleen ik, maar ook nog zes andere "bijzondere" vrouwen, lieve kaarten, sms'jes en dergelijke van hem met Valentijnsdag hadden ontvangen. Ik vond dat het tijd was om actie te ondernemen. Blijf het nu alleen maar bij woorden of was er veel meer aan de hand? Dit moest ik weten. Stel nu voor dat ik spoken zie en dat er helemaal niets aan de hand was? Ik kon het maar niet geloven. Ik ben toen incognito met hem gaan mailen. In korte tijd ontstond er een vertrouwelijk mailcontact, waar bij ik erop alert was dat ik geen enkele aanleiding zou geven tot een erotisch contact. Ik had ergens een leuke foto van internet af gehaald waarbij ik dacht dat Koen dat wel een schoonheid vond. Inderdaad, niet lang daarna ontstond er erotisch getint mailcontact waar de honden geen brood van lusten. Maar dat was niet genoeg overtuigend bewijs. Ik moest het weten...Toen heb ik een escortbureau ingeschakeld, het verhaal verteld en een foto opgestuurd. Gevraagd of ze een zodanige meisje/vrouw hadden die ik kon inhuren. Zenuwachtig maar doelbewust heb ik voor de deur van deze vrouw gestaan om haar op voorhand te betalen voor haar "optreden" en bevindingen waarbij mijn onzekerheid zou worden weggenomen. Op de bewuste dag dat ik dat escortvrouwje had ingehuurd en via mail een afspraak met Koen had gemaakt ...was er feest in de binnenstad. Koen ging wel vaker alleen op stap. Hier had ik voorheen nooit moeite mee, was soms ook een uitkomst. Ik hoefde niet zo nodig op stap, we hadden altijd oppas nodig voor onze meiden en bovendien kon ik studeren. Koen vertelde dat hij het jammer vond dat ik niet mee naar het feest kon gaan. Ik wist dat hij dat escortvrouwje ging ontmoeten. Ik heb Koen nog